

in Hradec

Ročník XIII. V Uh. Hradišti, v únoru 1932. Číslo 2.

Význam sletů pro slovanskou vzájemnost a jako příprava pro národní osvobození.

Mezi pěstováním slovanské vzájemnosti a mezi přípravou na národní osvobození je u nás úzká spojitost. Šly vždy spolu, měnily spolu zorné úhly, jimiž se dívaly na život lidstva a měnily spolu svoje metody a cesty k cíli.

Tyrš připravoval r. 1868 první sjezd sokolských jednot v Praze, tedy první sokolský slet. Myslíl při tom hned i na přípravu na národní osvobození i na spojení s druhými Slovany. Na valné hromadě, kde navrhoval svolání sjezdu, mluvil o současných poměrech: „Je-li letos mír, jak doufáme, zabezpečen, nehrozí příštím rokem tím jistěji válka?“ Sjezdu dával do vinku tento myšlenkový program: „Co synové jedné matky Slavie setkati se hodláme k činnosti pro nás všechny stejně blahonosné, k činnosti povahou svou povznesené nad rozbroje veškeré, jež žel! na jiném poli (politickém, pozn. pis.) namnoze nás různí a mohutnost činnosti naší podkopávají. Kéž by svornost, jediná to záruka budoucnosti utěšené, zde počínajíc, v širší a širší kruhy se rozlila a zavlažila kořeny síly naší, kéž by slovy namnoze hlásaná vzájemnost slovanská zde po prvé skutkem se stala a z pouhého hlaholu proměnila se v čin očividný a nepopíratelný i protivníkům našim, těšícím se a kofisticím z odvěké nesjednocenosti nám všechněm škodlivé a záhubné! — Osvědčmež, že každý řaditi se hotuje k předním synům národa svého, osvědčmež,

že s nehasnoucím zápalom dopínáme se oných vlastností mužných, jichž nikdy zapotřebí nebylo více než v ponuré a bleskonosné době této, v níž toliko myslí jaré, neochablé a hrdinné kyne vítězství."

Rok 1868 je v období mezi válkou rakousko-pruskou a prusko-francouzskou. Doba byla nejistá a čekaly se vážné evropské události. Rakouští Slované byli politicky nesjednoceni a tu Tyrš chtěl sokolským sletem, jehož by se zúčastnili i druzí Slované, přispěti k základnímu sjednocení Slovanstva v Rakousku a k povznesení a vyzkoušení ducha národa.

Rakouská vláda mu porozuměla. Vytkla, že „tělocvik není v žádném spojení s růzností jazyka a národností“, že Sokolu jde o utvoření „jednoty převládajícího směru národního“ a že je to tudíž činnost politická. Sjezd oklestila a průvod zakázala. Odpověď Sokola na tento zákaz byla opět článkem v řetězu příprav na naše osvobození: „Kdo stojí v právu, tomu nesluší, aby přijímal milosti. Nesmí-li být sjezd, nebudíž ani cvičení veřejné. Všechno, anebo nic — to jest v této době heslem národa našeho“ — prohlásil Tyrš. Právě v té době, kdy měl být konán sjezd, měl přijet do Prahy císař František Josef I. Sokolstvo bylo vyzváno, aby ho vítalo. Dr. Eduard Grégr odpověděl, že úřady sokolstvu průvody po Praze zakázaly a že tedy sokolové nepůjdou dělati průvod ani císaři. A ve chvílích, kdy měla Praha vzdávat na ulicích císaři hold, odjíždělo pražské sokolstvo do Kolína na slavnost odhalování praporu, při níž Tyrš zatloukaje hřeb prohlásil znovu: „Všechno, anebo nic!“

Uplýnulo čtrnáct let, než konečně bylo lze pořádati první sokolský slet. Konal se již za okolností politicky klidnějších a příznivějších. Ale jako důvod tu přistupovala nová okolnost. Národ byl rozdělen na dvě politické strany, které spolu urputně bojovaly. Němci si dovoľovali výtržnosti, které končily krvavými srážkami. I v českých řadách se rojili škarohlídové, kteří šířili pověsti o úpadku Sokola. Tyrš, který tento první slet řídil a zájem o něm šířil, chtěl sletem posílit v národě to, co jej přes všechny politické různice spojuje, chtěl dokázati i Němcům i českým zaprodancům a slabochům, že sokolstvo je pevné, roste a mohutní, že je a vždy zůstane nepřekonatelnou hradbou a strážní národa. A zase myslil při tom na slovanskou vzájemnost.

Slet se nad očekávání zdařil, nepřátelé národa poznali, že sokolstvo je silou, se kterou musejí počítati. Účastí Slovinců a Chorvatů byl jeho význam posílen, takže Tyrš mohl psáti: „Myšlenka sokolská nabývá tím významu netušeného pro veškeré Slovanstvo, s kterýmž v společném soustátí tomto žijeme, a stává se novou mocnou páskou kmenů rodem a mluvou sobě přibuzných, páskou nad jiné pevnější, věcnější a trvalejší. Složme se! Pod novým heslem tím vzrůstá myšlenka sokolská v celek velikolepý; jsme toho sobě tím více vědomi, že před dvaceti lety položen základ k věci veliké, nezdolné, mohutného rozvoje schopné.“

Trvalo devět let, než sokolstvo mohlo překročit k novému sletu. Pokusilo se o to roku 1887 při 25. výročí založení Sokola, ale rakouská vláda slet zakázala, ačkoliv američtí hosté již přijeli. R. 1891 však ukazoval český národ na velké jubilejní výstavě svůj všestranný rozvoj a pokrok. Nebylo možno, aby při tom vhodným způsobem nezdůraznil, že má jeden poklad, který vyváží mnohé zdroje národní energie a průbojnosti k zápasu za svobodu — sokolstvo. Konečně povolená Česká obec sokolská uspořádala proto v Praze v době výstavy II. sokolský slet. Sokolstvo se tu ponejprv neopíralo již jen o Slovany — z těch přišli zase Slovinci a Chorvatí —, ale i o Francouze, kteří ponejprv na slet zavítali.

Všichni tito hosté přišli i na další III. sokolský slet, který byl v Praze uspořádán r. 1895 při příležitosti Národopisné výstavy. Kromě nich přišlo i 212 Poláků. Sokolská organisovaná síla zase tu doplňovala vnitřní hodnoty národa, uváděné na výstavě.

První tři slety byly zkouškami, průkopnickými přípravami na slety další, které svou mohutností vyrostly v události nad očekávání velkolepé. Každý další slet stal se již úchvatným, velkorysým projevem slovanské vzájemnosti a síly. R. 1901 přišlo 364 Poláků, 20 Slovinců, 20 Chorvatů, 7 Bulharů, 18 Rusů, 9 Srbů a Černohorců, při V. sletě r. 1907 už 450 Slovinců, 800 Chorvatů, 121 Srbů, 116 Bulharů a 51 Rusů. Slovanská nesvornost se projevila jen neúčasti Poláků. Při VI. sletě r. 1912 už bylo 1100 Srbů, 900 Chorvatů, 500 Slovinců, 300 Bulharů, 800 Rusů, 80 Rusinů, tedy Slovanů celkem 3780 (kromě Čechoslováků). Mimo to byly úředně zastoupeny vláda ruská, srbská a černoohorská. Při VI. sletě dovršoval slovanský slavnostní projev slavnost odhalení pomníku Fr. Palackého.

Dnešní pokolení si těžko představí dojmy, kterými v dusném rakouském prostředí působily plné vlaky slovanských hostů, projíždějících českými zeměmi, a průvody tisíců slovanských hostů v krásných krojích po Praze. Vzájemným studiem poměrů slovanských národů se mnoho vykoná. Ale mezi spoustami lidu, který nemá příležitosti, času a někdy ani podnikavosti poznati Slovanstvo vlastním studiem, vykoná takový přímý styk při vzájemných výpravách velké dílo. Statisíce Čechů poznalo na vlastní oči bratří a sestry všech slovanských národností, mohlo poslouchati jejich jazyky, dorozumívalo se s nimi, poznávalo jejich svérázné kroje, zvyky, písně, a opačně, všech 3780 slovanských hostů poznalo nás a vyprávělo o nás ve svých vlastech. Po sletech zbyla tu přátelství — která se vzhledem k sokolskému bratrství uzavírala rychleji, než bývá zvykem — a ve stycích o sletě navázaných se pokračovalo řadu let. Slavnostní nálada sletů otvírá srdce lehčeji a důvěrněji, než by tomu bylo jinde. Má to do určité míry tu nevýhodu, že tato nálada skryje chyby, nedostatky, ba i lidské zloby a dostaví-li se zklamání, že je tím jen zesíleno. Nad sokolské slety

nebylo před světovou válkou velkorysejšího podniku slovansky sjednocujícího.

Tim se také živil odboj proti Rakousku a síly, připravující národní osvobození. Pohledme, kdo byli sletovými hostmi kromě Slovanů! Při IV. sletě poselstvo městské rady pařížské, při V. sletě 24 Belgičanů, 7 Angličanů, 85 Francouzů, 11 Lucemburčanů, hosté ze Skotska, Řecka, Španěl a Alžiru, též 11 Maďarů, při VI. sletě opět početná výprava Francouzů s městskou radou pařížskou, spisovateli a novináři, Angličané, Američané Španělé, Finové, atd., po většině tedy zástupci národů a států, které dva roky potom vedly válku s Rakouskem.

Zajímavou ukázkou poměru sokolských sletů k Rakousku byla otázka účasti císaře na sletě, hraní rakouské hymny a vyvěšování rakouských praporů. General Kunz ve svých vzpomínkách líčí, jak došlo k tomu, že byla znemožněna účast císaře a ministra vojenství na sletě r. 1912 a jakým způsobem docíleno, že nebyla hrána žádná státní hymna, nýbrž česká národní hymna a jak se obešlo vyvěšení rakouského praporu. Ve dnech sletu roku 1912, který byl zároveň I. sletem Svazu slovanského sokolstva, cítil se český národ svoboděn v kruhu svých milých slovanských a evropských bratří. Jen hloupé, vyzývavé buršácké bumly při sletě rušily tuto náladu. Za to mohutný dojem, který zanechávala světová scéna „Marathon“, připravoval v duších českého lidu půdu pro osvobozovací boj.

Sokolské slety staly se i sjezdy československých kolonií z celého světa. Přijížděli hosté i sokolstvo z Ameriky, z Francie, Německa, Ruska atd. čerpat posilu ve své národní osamocenosti. Co znamenaly tyto kolonie, zvláště pařížská a americká, pro naše osvobození, je známo. Zvláště americké sokolstvo přijíždělo ve velkém počtu, r. 1912 1000 osob, bylo v něm značně zastoupeno i sokolstvo slovenské.

Sokolské slety značnou měrou umožnily naše osvobození a užší spojení se Slovany. Tradice sokolských sletů před osvobozením je tedy slavná a jejich účinek na posílení slovanské vzájemnosti hluboký. Věnceslav Havlíček.*)

*) Zvláštní otisk ze „Sokolského vzdělavatele“ č. 2, 1932.

O nové cesty ve vzdělávací činnosti.

(Námět k rokování.)

Tyrš:

Pak hleďtež k tomu, aby i všechny naše snahy cizí nám, pokud lze z vlastního názoru, známy byly a každý nový ruch a směr budíž nám aspoň povědom.

Nám dostalo se od osudu zvláštní milosti, že nám bylo dovoleno státi při vzniku tohoto státu, tak dlouho očekávaného, po-

zorovati, jak se kladou základy k příštímu vývoji a snad při tom i větší či menší měrou pomáhati. Každý z nás pracoval a pracuje na národa poli dědičné. O tom není pochyby. Ale konání práce není všechno. To nás nez bavuje ještě odpovědnosti za směr a ducha, v jakém tato práce se koná. Za ducha našeho republikánského a demokratického státu, za něhož my, mohutná sokolská organizace, chceme, ba musíme býti úplně odpovědní a to bez jakýchkoliv výhrad.

Stačí upokojiti pocit odpovědnosti za vývoj poukazem na počet členstva, na síť tělocvičen, Sokoloven, na tělovýchovu? To kdyby stačilo, pak by taková Praha, která má největší počet členstva, největší síť Sokoloven, kde je dobře postaráno o tělovýchovu, musila i snahami osvětovými vésti. A vede dnes Praha ve směru osvětovém? Vzpomenete-li si těch mravních a nepříjemných událostí, odpovíte zajisté záporně.

Cílem našim je dosažení toho, aby co největší část národa prospívala na těle a na duchu. Staráme se o ducha našeho členstva aspoň tak, jak se staráme o jeho tělo?

Soudnému pozorovateli našich vzdělanostních poměrů totiž neujde, že Sokol pozbývá stále více osvětového vlivu nejen na své členstvo, ale i na okolí. Srovnejte třeba hojnou návštěvu sokolských zvukových kin, když se dává zvuková vídeňská opereta, s návštěvou všeobecně vzdělávacího podniku, a bude vám ihned patrnó, co myslíme pozbíváním vlivu osvětového.

Je zajímavó, že tohoto vlivu nenabývají jiné osvětové spolky (okresní osvětové sbory). Zdá se, že ho nabývají politické strany a ty jej upravují podle toho, zda se jim hodí do jejich krámu neb do mocenských cílů. Záležitostí osvětové nelze ponechati politickým stranám, které svou jednostranností tříští osvětu, uvádějí ji do slepé uličky politického fanoušství. Osvěta je záležitostí osvětových výchovných spolků. Je jisto, že dnes všechny osvětové spolky nevedou, že ani vésti nechtějí, že nečinně přihlížejí, jak poměry se valí přes ně.

Hledání nových cest, jak vyjít z této nečinnosti, mnozí nazvou zatahováním Sokolstva do víru stranických bojů, jiní radikálismem. Ale nám toto úsilí neznamená nic jiného, než vyvolání trvalé snahy a takovou úpravu vzdělávací činnosti, aby sokolského hesla „Zdravý duch v zdravém těle“ bylo skutečně dosaženo. Toto úsilí musí vycházeti z našich řad, abychom vybudovali novou cestu a upravili si ji po svém. To ovšem neznamená, abychom se uzavírali novým myšlenkám, cizí vymoženosti a pokroku, ale byli v ustáleném skutečném i myšlenkovém spojení se světem.

Jde tedy hlavně o to, co nazveme vzdělávací činností. Tato může se konati dobře, může se odbývat a může se konati špatně. Jestliže se někde vyčerpává pořádáním hodových veselí, hraním veseloher zvukovým kinem, to nestačí k správnému vedení vzdělávací činnosti. Nestačí ani krátké proslovy o základech sokolské idey. Vzdělávací činnost musí býti především výchovou,

musí podávati zdroje osvětové práce, musí se činně stavěti k přítomným otázkám, musí je hodnotit a dávat členstvu i okolí pokyny. Podati prostý přehled osvětových otázek je práce velmi snadná, ba můžeme říci, bezduchá a zbytečná. Musíme je hodnotiti našim sokolským stanoviskem, abychom je postavili v proud sokolského života.

Frant Gottvald.

Naše jubileum.

Tak tiše jsi slavil 27. ledna t. r. to své padesátiletí, jako byla tichá a nenáročná Tvá čtyřiatřicetiletá práce pro naši jednotu.

Jsi z generace těch starších bratří, kteří neznali oddechu v práci sokolské, která se jim stala nutností.

Jsmo rádi, bratře Jene Urbane, že Tě máme dosud ve svém středu — v Sokolovně. Ujišťujeme Tě, že takovou láskou, kterou nám, cvičícím, jsi věnoval, přilnuli jsme všichni k Tobě. Přejeme sí, aby nám Tě Osud zachoval ještě dlouhou řadu let. H.

Sokolský rozhlas a karban.

V jedné staré obci založilo několik nadšených vlastenců roku památného 1871 Čtenářský spolek, který až po naše časy se udržel a po mnohá léta zásluhou poctivých činitelů býval kolébkou národní osvěty i hospodářského pokroku.

Z lůna tohoto spolku zrodila se později v obci Národní jednotu, která bohužel! pro nedostatek pochopení jejího účelu po válce zanikla.

Uvědomění v této obci zvláště před válkou zásluhou vzorného a semknutého sboru učitelského tak vzrostlo, že se uvažovalo o založení tělocvičné jednoty „Sokol“ v této obci. Obec byla jádrem vzdělávací činnosti, střediskem učitelských schůzek, okrsku, ba každý čtvrtek se scházivala i ostatní společnost nejen z místa, ale i z okolí a besedovalo se. Četly se noviny a rokovalo se o světových událostech (psávalo se ovšem jinak, že to budilo větší zájem a psávalo se opravdověji), četly se časopisy hospodářské a všeobecně vzdělávací, rozprávělo se o lidském pokroku a národní osvětě, na konec nechyběla nenucená společenská zábava a každý se již těšival na besedu příští.

Vypravovali jsme se na sokolský slet do Brna, již v plných přípravách, že na příště pojedeme jako řádní cvičenci a členové naší jednoty, vypravovali jsme se na onen slet, za jehož průběhu padl první povel k světové válce.

Neradi vzpomínáme na to, co jsme tam zažili, a neradi se chlubíme tím, že jsme jako slavný český národ nebyli silnější,

abychom se bez oklik sami vlastní silou postavili proti nepřátelům našeho bytí. Kdo však byl poctivý, konal svou čestnou povinnost, ať byl kdekoliv.

Vrátili jsme se, ale mnoho jich padlo, mnoho našich milých a drahých, i můj bratr a můj otec, který zemřel s novinami v rukou; přijel jsem mu na pohřeb a téhož dne prohlášena naše samostatnost.

V naší obci založena pobočka jednoty „Sokol“. Několik bratří obětavě chodilo přes pole do cvičení, navštěvovalo sokolskou školu, a první starosta pobočky za nepohody, za větru a deště, nedbal překážek a šel za svou povinností jako vůdce svých svěřenců. Naše žactvo a dorost nemohli se dočkat vlastního sokolování a sami si robili nářadí, jak jen uměli, nasadili si čapky z papíru, i přenosnou hrazdu měli a své veřejné cvičení pořádali; své cvičení mívali ovšem ledakde, i u potoka a nejednou se stalo, že ten či onen, utrhnuv se při cvičení, vletěl přímo do potoka. A když mateřská naše jednota u nás pořádala sokolskou školu, jak rádi všichni poslouchali!

Jak se ty časy změnily! Jednota vzrostla a jeden mohykán ze Čtenářského spolku vzpomněl toho, že z tohoto spolku se vše zrodilo a třebaže odbor Národní jednoty zanikl, Sokol, bohdá, zůstane jeho zdárným synem. Čtenářský spolek jako zároveň hospodářský nerozvinul další činnosti, všechno mu uniká a vrány obletují jeho slavnou pověst.

Jediné „Sokol“ překonává všechny obtíže a mohutní na své půdě.

A co ta krásná myšlenka sokolská? Náš úkol, směr a cíl? —

Promítám Věstník sokolský, číslo 4., a sleduji rozvrh nácviku sletových cvičení rozhlase. Slyšel jsem o sokolském rozhlase mnoho nadšení ve městě i v okolí. Nemohu arci pochopiti, že my, sokoli, pěstující zdraví a sílu pro tělesné a mravní povznesení národa, musíme čekat i s dorostem až do 22:15, kdy ani vojáci už nemají cvičení a mají klid.

Čtu: 3. února vede bratr Šterc. Tak jsem vrazil do jedné Sokolovny, kde zásluhou horlivého bratra mají k volnému poslechu jeho přístroj. Těšil jsem se na cvičení, jak jsem o něm slyšel, ale chyba lávky! Kdo cvičil? Dva bratři sami a to jeden čeledín a druhý tovární zaměstnanec, ostatní i s dorostenci hráli až do 23:00 hodin v karty a mezi těmi dorostenci byla mládež studující!

Bratři a sestry, neptejte se, kde, co a jak, ale pamatujte na naše sokolské poslání! Starší bratry žádám o totéž porozumění a dobrý příklad, jak jej žádáme od našeho *sokolského dorostu a sokolské studující mládeže obzvlášť!* Sokolský tisk nalezneme nepovšimnut, a přece byste měli tolik krásné látky k poutavým sokolským besedám, rozpravám a poučením, čeho život od nás žádá, jaké jest poslání člověka na světě, jak má žítí a jak se má chovati doma a mezi lidmi a v čem se má zdokonalovati.

Poslouchal jsem bratra v rozhlase, abychom mu řekli, co se nám líbí a co nelíbí, i to, co chceme vědět. Ať řeknou naši bratři v příštím rozhlase všem, proč pořádáme sokolský slet, jaký účel má sokolování naše a proč jsme sokoly! Nazdar! —va.

Hlídka lyžařů.

I. lyžařská škola župní v Bojkovicích.

Na podzim minulého roku domluvili jsme se s br. žup. náčelníkem, že i lyžařství v župě musíme dát pevný základ a ne je ponechat na pospas sportovním klubům, které nám pak přebírají právě ty nejzdatnější cvičence. Domluvili jsme se, že začátkem ledna uspořádáme v Bojkovicích dvou až třídní lyžařskou školu za vedení br. Šrubaře z Frenštátu, který se sám nabídl. Jen jedna obava mne stále pronásledovala: budeme-li mít dosti účastníků. Škola stanovena na den 9. a 10. ledna, později přesunuta na 16. a 17. ledna.

Letošní leden byl nádherný — mírně mrzlo, krásné slunné dny — ale po sněhu ani památky. Počítal jsem tedy určitě, že školu odsuneme na začátek února, do té doby že nám snad trochu sněhu napadne. Proto mne nesmírně překvapil dopis lyžařského odboru z Bojkovic, že se škola určitě pořádá. Obratem psal jsem do Bojkovic, aby mně telegraficky oznámili, že mají na cvičném poli dostatek sněhu, aby se škola mohla pořádati. To mně bratři potvrdili a zároveň s telegramem došel lístek od br. župního náčelníka, abych určitě jel do Bojkovic a zastupoval župní technické vedení ve škole a ho omluvil (pohřeb br. Dra Scheinera). Zařídil jsem si tedy dovolenou a jel i se svou ženou. Den byl krásný, vyhlédal jsem okny vlaku, hledal sníh a můj nepokoj rostl, když vystupoval jsem v Bojkovicích — a po sněhu ani stopy. Z opatrnosti ptal jsem se pořadatelů, bratří bojkovských, zda to bude kurs na suchu nebo na sněhu. Bratři a ještě více sestry nás těšili, že zítra uvidíme. Se mnou vystoupilo ještě asi na 30 prkýnkářů. Kámen mně spadl se srdce z dvojí příčiny: účast ve škole bude — a nebude-li škola na sněhu, nebudu postižen sám, druzí mně pomohou látefiti. Zatím ochotní bratři — pořadatelé odebrali nám lyže a ubytovali nás v sokolských rodinách. Byl jsem překvapen jejich přátelským přijetím a pohoštěním opravdu vzorným, děkuji za ně touto cestou ještě jednou.

V pátek večer zúčastnili jsme se s bojkovskými tryzny za br. Dra Scheinera a vyslechli velmi pěknou řeč br. Zbořila, starosty jednoty. Po přátelském posedění šli jsme brzy spat. Stále ještě nemohl jsem z hlavy zapudit myšlenku, že bude sněhu málo. Ráno v 8 hodin odvážely nás autobusy k myslivně za Komnou. Br. Šrubař nepřišel, přijal jsem tedy vedení; cvičili jsme na louce ranní půlhodinku pro zahřátí, než ostatní dojeli. Pak rozebrali

jsme si lyže, jež bratr Zbořil dal dopravití nákladním autem až k myslivně, a nastoupili jsme výstup k Lopeníku. Cestou seznamoval jsem se s krajinou. Stromy a keře silně ojištěné vábily naše zraky. Čím výše jsme vystupovali, řídká mlha a ukazovala se konečně ohnivá sluneční koule a paprsky její vlévaly radostnou náladu do početného houtu účastníků. Posléze na lesní cestě jsme zastavili, připíali lyže a dále přes Lopatu vystupovali ke kotě 800 (Mikulínčin vrch). Trvalo to dosti dlouho, než došli poslední. Byl nádherný slunný den. Kamkoliv jsme pohlédli, hustý přikrov mlhy halil údolí a z ní vykukovaly jen nejvyšší kopce a triangulační věže čněly jako svíčky nad zalesněná temena. Úchvatný pohled byl zvláště na stranu slovenskou, kde vynikaly kopce kolem Vršatce a vysoké kupy Malých Tater. Slunko tak mile hřálo, že svékali jsme kabáty — i sestry, ba mnozí bratři i košile. Sněhu bylo tu hodně. Nebyl nejlepší, byl zmrzlý bez poprášku.

Asi k půl jedenácté dal jsem nastoupiti všem účastníkům, uvítal je jménem župy, řekl několik slov o významu školy, doporučil bratrskou vzájemnou pomoc jedněm druhým. Bratři a sestry roztřídili se sami podle vyspělosti ve 4 družstva, jež vedli bratři: 1. A. Buršík z Bojkovic; 2. L. Malíček, 3. Jos. Zabloudil — oba ze Slavičína; 4. Ferd. Homola (v neděli br. Lacina) z Bojkovic. Družstva rozjela se po okolních lukách, našla si příhodné sjezdy a začalo pravidelné vyučování. Přejížděl jsem (mnoho jezdit nesmím, vykloubil jsem si nedávno koleno) od družstva k družstvu a pozoroval výcvik a dovednost jednotlivců. Měl jsem radost ze zdatu školy — bylo přítomno 62 účastníků — a náhodní cvičitelé vedli si velmi pěkně: vysvětlovali, ukazovali, opravovali tak, jak se to dělá v tělocvičně. Pádů bylo hodně, také se jim přítomní učili, veselá nálada, radost ze zdařilých švihů nebo pěkného »lavoru« sdužovaly všechny v jednu sokolskou rodinu.

Oběd byl na cvičném poli — na Lopatě, kde má státi příští chata. Za 3 Kč(!) dostal's vydatnou porci guláše i s chlebem — 10 Kč nemohl's za oběd i s pitím utratit. To obstarali bratři bojkovští a zaslouží za to náš dík. Po odpočinku nastoupila družstva opět ke cvičení a cvičila až do 4 hodin, kdy jsme končili a vraceli se do údolí. Lyže uschovány v myslivně, a už nás autobusy odvážely do Bojkovic. Večer sešli jsme se v sále Záložny na přátelské besedě. Střídaly se filmy zimních zábav s tancem a než jsme se nadáli, bylo 11 hodin, které nás nutily, abychom popřáli odpočinku nohám, protože je zítra čekala nová práce.

V neděli ráno se náš voj zdvojnásobil, ač pro hustou mlhu a stále docházející opozdilce nebylo lze všech spočítati — bylo nás hodně přes 100. V družstvech zařaděno 87 bratří a sester; někteří nechtěli se dáti spoutat sokolskou kázní — nedali se zařadit a jezdili po svém, překážejíce družstvům a vážně ohrožujíce druhé. Měl jsem veliké obavy, že se přihodí nějaký úraz. Také den se změnil. Snad nám ty lopenické vrchy chtěly ukázat, že mají také své rozmary. Den byl mlhavý, studený, mrazivý vítr

šlehal do tváří a sehnal nás všechny na louku Lopatu, jinde se cvičit nedalo. Bázlivější brzy se vraceli. Obědvali jsme za větrem (klobásy s chlebem za 3.50 Kč) a domlouvali se o brzkém ukončení školy. Houstnoucí mlha nás k tomu donucovala. Zařídil jsem odchod a bezpečnostní službu. Dnes sjížděli jsme níže, ba mnozí po trávě, pokryté hustou jínovatkou, až k lesu nad myslivnou. Po 3. hodině byli jsme již v Bojkovicích. Loučili jsme se s našimi hodnými hostiteli a šli na nádraží. Tam dověděl jsem se smutnou novinu o nehodě, jež postihla předposlední autobus, a o vážném zranění br. Malíčka, cvičitele 2. družstva. Odjížděl jsem celkem spokojen, první pokus o školu se zdařil. Byl tu veliký zájem o lyžařství, hodně snaživých, mladých lidí, jímž prkýnka jsou milejší než vyseďávání v zakoupených hostincích při pochybných zábavách. Je třeba jen lyžařství spoutati bratrskou sokolskou kázní a stane se důležitým činitelem v ozdravení našeho lidu. Kdo jednou poznal hory v zimě, ten se k nim zase vrátí. Konče svou obšírnou zprávou, děkuji bratřím bojkovským za vzornou péči, s jakou školu připravili, za všechnu lásku bratrskou, s jakou nás přijali a hostili. Děkuji bratřím cvičitelům za námahu, kterou věnovali svým světečům. Lopenické vrchy jsou krásné, mají všechny podmínky pro rozvoj lyžařství, ať se tedy stanou našim zimním rájem, kde utopíme na čas všechny své všední starosti a načerpáme nové chuti a síly ku práci. Na shledanou někdy v zimě na lukách lopenických! Fr. Zítka.

Ze župního předsednictva.

I.

Rok Tyršův a IX. slet všesokolský volá nás k mimořádné práci v tělocvičně i mimo ni. Činovníci ať předcházejí příkladem! Zvyšujeme a prohlubujeme činnost ve všech složkách, poučujeme a získáváme nové členy, proti nepřátelským projevům stavme sokolské skutky, osvědčujeme sokolství zvláště ve svém veřejném působení! Buďme jednotní a svorní při plnění Tyršova národního odkazu!

II.

Připravujte se na slet pilným cvičením, poučováním na členských schůzích a besídkách, uveďte si do pořádku členské průkazky s podobenkami — nesmějí býti starší 3 roků, budujte cvičební úbory a slavnostní kroje, zakládejte cestovní fondy, šetřte, abyste nebyli překvapeni! Čtete pokyny sletové v příloze 4. čísla letošního Věstníku sokolského.

III.

Mnohé jednoty nezaplatily dosud sletové daně. Nedopusťte, abyste byli upomínáni! Hlaste se u župy o sletové nálepky!

IV.

Kroje sokolského nesmíme užívatí při zábavách ani při našich šibfinkách. K vystoupení v krojích o pohřbu a jiných příležitostech je třeba schválení výboru jednoty.

V.

Do mezižupní divadelní soutěže ČOS, postoupil divadelní odbor jednoty uh. hradištské Stolbovou hrou „Závět“. Soutěž tato bude provedena před novými soudci v neděli 28. února 1932 o 4. hod. odpo. v Sokolovně v Uh. Hradišti. Nazdar!

Alois Cablík, župní jednatel.

Zprávy z okrsků.

Valná schůze cvič. sboru II. okrsku.

Dne 31. ledna 1932 konal okrsk. cvič. sbor valnou schůzi v 9 hod. dop. v Sokolovně ve Veselí nad Mor.

Neomluveny: Blatnička, Ostr. Nová Ves a Vrbovce.

Br. okr. náčelník zahajuje ji, žádal přítomné, aby povstáním byla uctěna památka všech zemřelých bratří a sester v roce minulém. Zápis o poslední schůzi čten a schválen.

Celoroční zpráva br. okr. náčelníka velice podrobná předvedla nám veškerou činnost, která byla v tomto roce značná a byla vzata s plným vděkem na vědomí. Poněvadž značný podíl na ní měl br. okr. náčelník, byla práce jeho oceněna a žádáno, aby všichni i nadále byli mu nápomocní, čímž se mu bude radostněji pracovatí.

Zpráva sestry okr. náčelnice pro její nepřítomnost odpadla. Podány zprávy dozorců, z nichž seznáno, že vůbec činnosti nejeví pobočka v Blatnici, a že není ani naděje, že by ji v budoucnosti jevila, i usneseno požádati žup. technické předsednictvo, aby zakročilo u jednoty v Blatnici o její zrušení. Dále seznáno, že Mor. Písek, ač má vlastní Sokolovnu, nemá cvičení a též pobočka ve Vrbovcích již velice dlouho nevykazuje nějaké činnosti. Usneseno obě písemně vyzvat, aby se výbory jejich postaraly, aby činnost tělocvičná se obnovila, poněvadž musí býti jejich snahou, zvláště v Písku, aby Sokolovna neležela ladem.

Proveden návrh na volbu pro župní valnou schůzi cvičitel-ského sboru takto: za náčelníka br. Josef Skácel ze Strážnice, za náčelnici s. Marie Ostrezi ze Bzence. Dále zvolení: za okr. místonáčelníka br. J. Koryčanský z Veselí nad Mor., za místonáčelnici s. Anna Klusáková z Velké, za zapisovatele br. Olda Suděk z Uh. Ostrohu a rozšířeno předsednictvo o 2 bratry a 2 sestry a zvolení: br. M. Holý z Hrubé Vrbky a br. Jar. Langer z Domanína, s. Mar. Hochmannová z Uh. Ostrohu a s. Mar. Strážnická ze Bzence.

Začátkem února se sezvou závodníci pro střední oddíl k nácviku, provedou se ukázky nižších oddílů a začnou se nacvičovatí sletová prostná.

Okr. veř. cvičení letos odpadá, poněvadž slet župní je ve Bzenci. Okrsek náš má na něm jako zvláštní vystoupení, skupiny. Žactvo cvičí sletová prostná.

Volné návrhy. Přijat návrh br. Koryčanského na uspořádání okrskové tělocvičné akademie v rámci oslav 100. výročí narození Dra Mir. Tyrše v některé jednotě našeho okrsku. Vypracuje předsednictvo.

Sdk.

Zprávy z jednot a poboček.

Z Milotic. Tělocvičná činnost naší pobočky v r. 1931. V roce právě uplynulém naše tělocvičná činnost silně vzrostla. Všechny složky zaznamenávají vzestup po všech stránkách. Podívejme se jen na náš přehledný výkaz. Pro srovnání uvádím v závorce loňské výsledky.

	Zařaděno	Hodin	Uhrná	Průměr	Prům. hod. (oba	Průměr
				zařaděných	prům. měsíční	Průměr
					prům. v 1 hod.	
Všechny složky	1003(576)	545(444)	5.104(2518)	83·6(48)	45·4(37)	55·8(48)
Mužské složky	555(294)	241(182)	2.237(1196)	38·4(24·5)	22(15)	27·9(24·5)
Ženské složky	448(282)	304(262)	2.867(1322)	37·4(23·5)	25·4(21·8)	27·9(23·5)
Muži	229(140)	83(68)	1.066(582)	19(12·5)	7·8(5·7)	12·8(8·5)
Ženy	89(52)	96(91)	570(323)	7·4(4·3)	8(7·6)	5·9(3·5)
Dorostenci	77(55)	82(54)	393(163)	6·4(4·6)	7·8(4·5)	4·2(3)
Dorostenky	79(34)	103(78)	556(184)	6·6(2·8)	8·6(6·5)	5·9(2·3)
Žáci	249(136)	76(60)	828(451)	13(11·3)	6·4(5)	10·9(7·5)
Žačky	280(198)	105(90)	1.741(815)	23·4(16·5)	8·8(7·7)	16·6(8·8)

Kromě toho jsme se zúčastnili 10 veřejných cvičení a 255 cvičenci; dále jsme pořádali veřejné cvičení, na němž nás z naší pobočky cvičilo 83, pořádali jsme 4 akademie, tajné noční pochodové cvičení, závody na kole, zápas v odbíjené, rozestavený běh do Kyjova na oslavu 60. výročí trvání mateřské jednoty, rytmičtý kurs, rozestavného běhu do Prahy jsme se zúčastnili 37 účastníky. Nyní se pilně připravujeme do Prahy. Sletu zdar!

Miloslav Kropáč, náčelník

Z Luhačovic. — Sokolské zprávy. Naše jednotka vydávala v roce 1931 druhý ročník Sokolských zpráv, vycházejících měsíčně o 12—20 stranách. Mezi 12 čísly byla 3 dvojčísla, z nichž rozsahem největší bylo sletové dvojčíslo o 48 stranách. Celý ročník má 192 strany, v tom 36 stran inzerce. Náklad hradi se z inzerce a z malého příspěvku členskému. Počet výtisků každého čísla byl zpravidla 300, někdy 400, sletového čísla 1.100. Sokolské zprávy byly zasílány i mimo Luhačovice. Měsíčník naší jednoty přinášel zprávy z výboru a z odborů, zvláště z biografického, o úmrtí členů, o veřejných podnikcích jednoty, články, vztahující se k podnikům jednoty a vůbec k životu sokolskému a národnímu, o dějinách jednoty i župy, o župním sletu v Luhačovicích, o zdravotních otázkách lázeňských, o činnosti spolků, v nichž téměř pracují jen členové Sokola (legionářská jednotka, Ochrana matek a dětí, Musejní společnost, místní osvětová komise), různé drobné články atd. Význam Sokolských zpráv byl nejen poučovací a kronikářský, ale i vzdělávací.

Kyjov. Tělocvičná jednotka Sokol v Kyjově konala 21. ledna 1932 svou 62. valnou schůzi za četné účasti členstva. Zahájil ji br. starosta M. Urban proslavem, ve kterém ocenil význam zemědělského starosty ČOS. br. Dra Josefa Scheinera a vzpomněl všech zemědělských členů jednoty. Po přečtení poselství ČOS. a zápisu o loňské valné schůzi podali zprávy jednotliví činovníci. Z nich vyjímáme. Jednotka i s pobočkami v Bukovanech, Miloticích, Sobůlkách, Sta-

věšících, Žádovicích má 478 členů. Sama má 330 členů, z toho 215 mužů a 115 žen. Jednota na kulturní a dobročinné podniky poskytla příspěvků částkou 10.350 Kč. Činnost tělovýchovná i vzdělávací vykazuje potěšitelný vzestup. Při volbách zvoleni: starostou br. Matěj Urban, jeho náměstký br. Dr. Broček a sestra V. Zahradníková, náčelníkem br. Jan Urban, náčelníci sestra L. Hamplová, vzdělavatelem br. Fr. Gottwald, do výboru 12 členů a 6 náhradníků. Členský příspěvek zůstává nezměněn. Zdařilá schůze ukončena výzvou br. starosty, aby všechny odbory konaly práci v novém roce s opravdovou láskou k sokolské myšlence.

—Gott—

Z Uh. Hradiště. Župní školy cvičitelské, konané v Uh. Hradišti od 3. do 10. ledna, zúčastnil se br. Šišpera a s dobrým výsledkem podrobil se zkoušce cvičitelské. Litují, že cvičící, zvláště ti, kteří prošli již okrskovou školou cvičitelskou, nevyužili vhodné příležitosti a návštěvou této školy neprohloubili svých znalostí tělocvičných teoreticky i prakticky. Členové skupiny lyžařské po dvou přípravných hodinách suchého lyžování zúčastnili se v obdivuhodném počtu 28 župní školy lyžařské dne 16. a 17. ledna, pořádané na Lopenku za vedení br. Šrubafe, známého lyžařského závodníka župy Palackého z Frenštátu pod Radhoštěm. Dobře zasněžené, pro lyžování velmi vhodné lopenické vršky, osvědčené vedení lyžařů, vzorná pozornost jednoty v Bojkovicích, která hostila cvičence po oba dny, vzbudily nejpříjemnější vzpomínky všech účastníků, jichž ani nečekaná nehoda zpáteční cesty nezastřela. Dne 17. ledna odpoledne sešlo se žactvo k besedě, o jejímž zdařilém průběhu svědčila radostí zářící očka všech malých účastníků. Snad bylo by záhodno, aby vedoucí žactva opakovali besedu a pozvali rodiče a příznivce sokol. žactva. Vždyť jenom ukázkou všestranné tělesné a duševní výchovy sokolského žactva snadněji lze získati ty, kteří brání dětem v sokolské řady vstoupiti. a také pohnouti bratry a sestry k radostné spolupráci při výchově sokolské drobtiny. Dojemnou účastí vzpomínáme v tělocvičně všemi cvičícími milovaného zesnulého starosty ČOS. dra Jos. Scheinera. Těžká choroba stáří spoutala k nečinnosti ruce jednoho z vůdců Sokolstva, druhého přímo k zemi srazila nelítostná smrt. Bolestné ztráty na prahu roku Tyršova smutným žalem rozdechvěly srdce sokolů. Ať však ve vděčné vzpomínce žal nevzbudí netečnou malomyslnost, ale vzdorem úsilí za zdar na cestě k vytčené metě, ať probuzena jsou všechna srdce k svorné práci!

M. J.

Ze Strážnice. Na valné schůzi jednoty 10. ledna 1932 byli zvoleni tyto činovníci: starostou br. Julius Lehner, I. náměstkem br. Jan Okénka, II. náměstkem br. Frant. Kopčál, náčelníkem br. Josef Skácel, náčelníci sestra Gisela Chludová, vzdělavatelem br. Jan Pašek, jednatelem br. Frant. Zábelka, pokladníkem br. Josef Hostýnek, novinářem br. Oldřich Klofáč, matrikářem bratr Frant. Zábelka, zdravotníkem Dr. Emil Fiala. Všichni zvolení volbu přijali a jest si jen přát, aby své povinnosti řádně zastávali a tím přispěli ke zdaru IX. sletu. Zdar!

Napajedla. U příležitosti valné schůze provedeno bylo sčítání a přehled činnosti členstva. Ze 324 členů bylo lze doručiti dotazník jen 258, neboť 66 bylo mimo Napajedla. 120 členů nehodlá býti nijak činní. Mezi nimi jest 47 žen a 13 bratří, kteří pro stáří činní býti nemohou. 138 se přihlásilo k činnosti dobrovolně, ale mezi nimi jest 7, kteří omezi svou činnost jen na účast na sletě a 32 hodlá choditi jen do cvičení. Ve vzdělávacím odboru bude pracovati 14, v hudebním 11, v zábavním 34, v loutkářském 6, v kině 21, v dramatickém 25 mužů a 8 žen, v pěveckém 24 muži a 11 žen, ve správě a jinak bude pracovati 10. K návštěvě cvičení přihlásilo se 58 mužů a 21 žen. Sletu zúčastní se 65 mužů a 15 žen. V celkovém číselném přehledu nejsou zahrnuti dorostenci a dorostenky, o něž by se počet v jednotlivých odborech někde značně zvýšil.

Z Milotic. — Vzdělávací činnost v r. 1931. — V naší pobočce v uplynulém roce vzdělávací činnost byla dobrá, ba lze říci, srovnáme-li s jinými pobočkami a jednotami, velmi dobrá. Ponenáhlu vytváříme u nás tradici podniků, jako jsou: akademie 7. března, oslava mistra Jana Husa, oslava 28 října, mikulášský večírek, oslava Dr. M. Tyrše, vánoční stromček žactva s nadílkou, silvestrovský večírek a t. d. Nyni trochu čísel. V

roce 1930 jsme měli 25 vzdělávacích podniků, letos 105, z toho 69 proslovů, 3 přednášky, 3 besedy, 1 rozhovor, 2 divadla, 1 vzděl. škola, 4 vycházky, 5 zábav s pořadem, 4 taneční, 3 akademie, 7 těl. podniků, 3 jiné. Vloni jsme odebrali 23 sokolských časopisů, letos 37. Máme svoji veřejnou knihovnu, která má 193 svazků. Čtenářů bylo 107, počet vyp. knih 304. Divadelní knihovna má 126 svazků, odborná (vzděl. a těl.) 108 svazků. Zde poněkud doplňujeme ji na tři povinné typy. Hudební oddělení obsahuje 59 svazků. Máme tedy v naší pobočce 492 svazků knih zábavných a odborných. Na letošní rok byla nám zaslána župní putovní knihovna K. Vaníčka. Vzdělávacího sboru jsme neměli. O životě a práci v naší pobočce jsme zasílali pravidelně zprávy do žup. věstníku, občas do denních listů. Pro každého člena zakoupena knížka „O sokolstvu a Sokolstvu“. Příště bude dávana každému nově přistupujícímu členu.

Metoděj Zajíc, vzdělávatel.

Uh. Hradiště. Pěvecké sdružení sokolské župy Komenského pořádalo svůj první koncert v neděli 24. ledna v Sokolovně v Uh. Hradišti odpoledne o 3. hodině. Pořad písní vykazoval nejen čísla, jimiž bude se soutěžit v Praze počátkem července, nýbrž i písně jiné, pěvecky také velmi účinné. Koncert tento byl pořádán na oslavu šedesátiletí naší jednoty a nemohlo být věru důstojnější oslavou tohoto dne. Vždyť poslechnouti si Smetanovo Věno, jeho Rolnickou, Novákův Kyjov, Foerstrovy Rodné lány a Účet, Křížkovského Odvedeného prosbu, Nešverovo Moravě, ač všechny slyšeli jsme již nesčetněkrát, přece vyvolává v duši naší vždy nové umělecké zážitky. Líbil se nám i Foersterův Svatý Václav a Pospíšilův Náš cíl a vděčné posluchačstvo jakoby nechápalo, že pořad již je vyčerpán a naši zpěváci potřebují také oddechu po své práci. Nevstávalo se svých míst a bouřlivým potleskem vynutilo si přidavkem několik čísel národních písní. Mám radost, že první koncert našeho pěveckého sdružení sokol. se zdařil k plné spokojenosti všech přítomných, radost tím větší, že vloni, když utvářelo se pěvecké sdružení, ozývaly se hlasy dosti pochybné, zda myšlenka tato se osvědčí. Bratře Zaorale, vím, že pochybnosti o uskutečnění této Tvé myšlenky dotýkaly se Tě velmi bolestně, ale svou houževnatostí dokázal's, že lze vše uskutečnit, když je trochu dobré vůle a nadšení pro věc tak krásnou, jako zpěv. Přeji Ti v další práci s pěveckým sdružením naší župy, abyste se Ty i všichni sokolští pěvci dopracovali ještě větších úspěchů v jiných jednotách, a pak vítězství v soutěži pěvecké ČOS. jest zaručeno. Zdar Vám! — Návštěva sokolské veřejnosti na tomto koncertu nás neuspokojila. Jest nás členstva na 600, přítomna však byla asi třetina. Či ostatní nemají povinnosti svou přítomností vzpomenouti dne, kdy před šedesáti lety v Uh. Hradišti, tehdy ještě ve známém městě, zaseto bylo sítě sokolské myšlenky, jakož i práce, kterou jednota za tu dobu vykonala?

Ant. Konečný.

Uh. Ostroh. Dne 25 prosince 1931 sehrál náš dram. odbor hru „Maharadžův miláček“. Hra dosti dobře obsazena, souhra však poněkud vážla, výprava zdařilá. Obecenstvo ji velmi četně navštívilo, že již dávno takové účasti jiné hry neměly. Bylo by však žádoucí, aby kusy vybírány obsahově hodnotnější, poněvadž není potřebí hrát vždy kusy nejnovější, obsahující jen některé úlohy vynikající. Jednotlivé úlohy podány velice přesně a výstižně. Zvláště dobře napoprve se uvedla s. Kohnova, která podala svou úlohu s plným pochopením. Dne 31. prosince 1931 uspořádána silvestrovská zábava. Pořad její byl pestrý a obstarali jej prostějovští komikové p. Novák a p. Malíček k úplné spokojenosti přítomných.

Z Veselí n. M. V neděli 31. ledna konala jednota výroční valnou schůzi. Ze zpráv činovníků se poznalo, kolik dobré práce se vykonalo v uplynulém roce. Hlavně třeba jmenovati zařízení ústředního topení v Sokolovně a položení parket v sále. Provedení bylo umožněno peněžitými dary členstva a obětavou a nezištnou prací několika členů. Všem, kteří se o věc zasloužili, náleží oprávněný dík jednoty. Naše odbory, divadelní, tenisový, lyžařský se měly cíle k životu a jejich další činnosti přeji mnoho zdaru. Po obvyklém průběhu valné schůze provedeny volby nového výboru a byli jednomyslně zvoleni: starostou br. Eduard Tioka, náměstkem br. Karel Polák, vzdělávatel br. Arnošt Hansel, náčelníkem br. Jan Koryčanský, náčelníci ses. Anna

Randáková. V ostatním obsazení výboru nastaly jen nepatrné změny v osobách a doufáme, že nový výbor se osvědčí a bude zdárně pokračovati na cestě odstouplého výboru. Počátkem ledna pořádala jednota maskarní ples, který se pěkně vydařil. O další práci v jednotě podám zprávu příště. Sestry, bratři, neochabujme! Nové práci zdar! Vzdělavatel.

Z Luhačovic. — **Clenská schůze jednoty.** V pátek 15. ledna odpoledne, kdy se konal v Praze pohřeb starosty Československé obce sokolské, br. Dr. Josefa Scheinera, sešli se členové naší jednoty ve velkém sále Sokolovny, aby vzdali hold památce největšího z učedníků Tyršových. Z velkého Dvořákovy obrazu, černě zarámovaného, se smutečním pozadím, umístěného vpředu sálu uprostřed zelených keřů a v záři svíci, zírala klidná tvář mrtvého vůdce Sokolstva Clenská schůze naší jednoty na paměť zemřelého br. Dr. Josefa Scheinera zahájena byla provedením Chopinova Smutečního pochodu. Když dozněly jeho poslední zvuky, ujal se slova starosta jednoty br. Josef Krystýnek, který ve svém projevu, plném lásky a oddanosti, ale také i bolesti, ocenil význam mrtvého žáka Tyršova. Po jeho proslovu, který účastníci vyslechli stoje, zaznělo sálem Förstrovo Z osudu rukou a potom státní hymny. Po nich starosta jednoty přečetl Pamětní list, jehož vnější úpravu vkusně provedl br. Josef Novák, a vyzval přítomné k jeho podpisu. Pietní slavnost ukončena byla přednesem Smutečních zvuků od Antonína Trapla, načež 76 bratří a sester podepsalo Pamětní list, jenž uložil se pak do archivu jednoty. Tise rozcházel se účastníci trýzno do svých domovů, dobře jsouce si vědomi významu slibu (. . . že zůstanou věrní myšlence sokolské a fidití se budou jeho, t. j. Scheinerovým, světým příkladem), jež učinili podpisem Pamětního listu.

Uh. Hradiště. Dramatický odbor „Sokola“ sehrál ve středu 3. února anglickou detektivní hru Johna Bradleye „Hlava ve smyčce“. Je to hra, která v Anglii má jistě posláni mravní i obrodné. Odhaluje soudní zvyklosti trestní, neboť podle anglických zákonů stačí k odsouzení pouhé indicie, jež jsou často v osudném kruhu náhod. U nás hra pozbývá částečně svého původního vznešeného poslání, ale přesto dovedeme se vžítí do tohoto prostředí, než abychom význam hry snížili na pouhou detektivku. Stručný děj: Státní návladní londýnský vrátí se domů s poraněným prstem. Vrací se od přelíčení, kterým byl na smrt odsouzen „muž ze společnosti“ pro zločin zabít své ženy, kterou svrhl do propasti. Choť stát. návladního zapřísahá přítele domu, představeného kriminální policie, aby odsouzeného zachránil. Ten předstírá z nahodilého telefonického rozhovoru vraždu herečky a s hbitostí detektiva zaplete státního návladního do sporu, že nedostatek alibi přivádí ho ve vážné nebezpečí odsouzení. Konec, ale teprve konec vše vysvětlí. Hra udržuje diváka ve značném napětí. Hrál se velmi dobře. Režie vypravila hru pečlivě, jevištní úprava velmi milá a vkusná. Těžiště hry jest na třech hercích. Herieta, choť stát. návladního (s. Hylská) byl dobrý ucelený výkon, pěkně odstíněný v podrobnostech. Mason, představený kriminální policie (br. ing. Schneider), a státní návladní (br. Hylský) podali úlohy vypracované s pečlivostí. Jejich přednes byl skvělý a jejich volnost jevištních pohybů a jistota posuňků daly hře spádnost a životnost. Rámec hry doplnily úlohy lékaře (br. Šohajek), dvojice starých aristokratů (s. Šestáková a br. Koudelka), dvojice mladých (s. Z. Hylská a br. Petrovi), herečku domněle zavražděnou (s. Motýčková) a konečně anglického salonního sluhu Jamesa (br. Záluský) zabrali všichni bez kazu. Všechny úlohy odpovídaly poměrům. Úbor dám i přirozené pohybování na jevišti v anglickém saloně svědčily, že ani tato půda není našim ochotníkům cizí a nebezpečná. Pohotovost herecká i dobrá znalost úloh jen potvrdily, že sokolští ochotníci jsou hodni své dobré pověsti.

S-or.

Napajedla. Sokol v Napajedlích konal v neděli svou řádnou valnou schůzi za účasti 81 členů. Jednota vstupuje letoš. 26. května do 40. roku své činnosti. Podle zpráv náčelnických byla průměrná návštěva cvičení u mužů 31'8, u dorostenců 10'97, u žáků 48'4, u žen bylo koncem roku cvičících 15, dorostenek 11, začek 55. V závodě o přebor žup moravských v Brně se umístil br. Šiška na 7. místě, br. Jurečka na 48. místě. Pořádán den žactva a veřejné cvičení. Členstvo a dorost účastnil se 11 zájezdů, zejména také do Vidně. Při rozestaveném běhu přidělen nám úsek Derfle—Kunovice, který jsme obsadili 18

bratry, 6 dorostenci, 3 ženami a 2 dorostenkami. 28. října provedli jsme hvězdicový rozestavený běh v Napajedlicích za účasti 55 běžců všech složek. Večer pak byla zdařilá akademie. Zkouškám zdatnosti se podrobilo 15 sester a 8 dorostenek. Podle zprávy vzdělavatelské vykonáno 52 proslovů, 7 přednášek, 1 beseda, 7 rozhovorů, 9 divadel, 3 vycházky, 5 zábav, 5 houtkových představení, 12 taneč. hodin a 50 filmových večerů. Členů měla jednota 324, z toho 105 žen. Volby, které řídil za br. starostu I. náměstek br. R. Valenta, provedeny byly listky. Starostou zvolen opět br. Jaroslav Pařík, jeho náměstky br. Urban a Běhm, vzdělavatelem br. Pecha, náčelníkem br. Glíž (dosavadní náčelník bratr Šiška odchází do Olomouce a za jeho činnost bylo mu poděkováno). Při volných návrzích odhlasována pracovní povinnost 2 hodin, nebo výkupné 5 Kč na úpravu cvičiště pro nácvik prostého tělocviku.

Strážnice. Dne 25. ledna uspořádala naše jednota vzpomínkový večer na bratra starostu ČOS, Dr. Scheinera, kde po uvítání všech přítomných starostou jednoty, zapěl pěvecký kroužek „Kdož jste boží bojovníci“. Následoval proslov bratra vzdělavatele, načež podána zpráva o pohřbu v Praze, kde byla jednota naše zastoupena. Program ukončen zapěním hymen všech přítomných.

Z Milotic. — Naše pobočka uspořádala ve čtvrtek 31. XII. 1931 silvestrovský večírek. Pořad: 1. Nevěšte, panenky, vojákům (Ratoliska—Morre), — kuplet. 2. Mám chatu v horách pod hvězdami (J. Voldán) — píseň. 3. Náhražkový snatek (R. Mařík) — aktovka. 4. Niagara (Chlumecský—Ingris) — píseň. 5. Tam za mořem v dáli (Tichý—Hašler) — píseň zpívaná čtyřhlasně. — 6. Hvězdička — (J. Novák) — píseň. 7. Letec je jako pták — (J. Voldán) — kuplet. 8. Divák v biografu. — Rychlík — dvě němohry. 9. Kdyby — kuplet. 10. Nedělička, neděle (Jan-kovec) — kuplet. 11. Dobrý voják Breburda (K. Balák) — aktovka. 12. Tvoje oči plakat budou (J. Voldán) — píseň. 13. Bimbambulla (Jurist—May) — kuplet. 14. Jak mám jít spát (K. Hašler, — píseň. 15. Tonicčka (Ingris—Rejhoň) — píseň. 16. Pád Tyrana (A. Suk) — půlnoční výjev. Po pořadu taneční zábava. Všechna čísla pořadu byla pěkná a dobře provedena. Obecenstvo, kterého se tentokrát sešlo nad očekávání mnoho, bylo spokojeno a neskrbilo pochvalou. V posledních dnech starého roku byli jsme potěšeni zprávou br. Staši, v níž nám oznamuje, že naše pobočka od 1. ledna 1932 jest osamostatněna po provedení několika nezbytností. V Tyršově roce stáváme se jednotou. Ku práci, sestry a bratři! Jenom věčný ruch nás spásí!

Uh. Hradiště. Podáváje obraz o celoroční činnosti jednoty v Uher. Hradišti, musím přiznat, že jest velmi těžko v několika řádcích načrtnouti to, co bylo vykonáno. Pracuje zde vedle sebe tolik odborů, které vykazují velmi pěkné pracovní výsledky v uplynulém roce. Jednota uh.-hradištská jest největší jednotou v župě. Koncem r. 1931 měla 384 mužů a 205 žen, celkem 589 členů. Počítáme-li také žactvo a dorost, můžeme tvrditi, že jest nás celý tisíc. Vzdělávací činnost jednoty vyazuje 88 proslovů, jednu přednášku o Lužici, 6 členských, 1 dorosteneckou a 1 žákovskou besídku, 2 školy pro nové členy, 1 sňub nových členů a společnou Husovu oslavu. Poučná Tyršova knihovna má 638 svazků, zábavná Fügnerova knihovna 882 svazky. 198 členů vypůjčilo si 713 knih. Sbirka hudebnin pro klavír má 236 čísel, pro dechovou hudbu 60 čísel. Novinář jednoty vyazuje odběr 644 výtisků časopisů členstvem odbíraných, z toho Věstník sokolský 130 výt., Věstník župní 90, Sokol 75, Sokolice 80, Besedy sokolské 65., Vzkříšení 105, Jas 17, Cvičitel 23, Cvičitelka 16, Tělocvik 18, Sokol. vzdělavatel 13 výt. a jiné. Dramatický a zábavní odbor uspořádal 9 samostatných představení divadelních, 4 zájezdy, 1 šibfinky, 1 dozruchy šibfínek, 1 silvestrovskou zábavu a 3 vlastní zájezdy k pobočce na Velehrad. Jeho knihovna má 497 čísel, většinou o více svazcích. Výsledek jeho hospodářské činnosti jest patrný z částky Kč 21.913, jež odbor odvedl hlavní pokladně jednoty. Z her, které uspořádal, nejlepší byl Posvátný plamen a pak Štolbova Závět, již jednota přihlásila se k soutěži župní a postoupila do závodu mezižupního. Činnost biografického odboru byla velmi značná. Pořízeno-

zvukové zařízení „Klangfilm — Tobis“ nákladem asi Kč 100.000, zařízení šatna asi za 10.000. Obehráno bylo 113 filmů, z toho 19 českých, 10 osvětových, 3 sokolské, 4 pestré soubory pro mládež, 2 pohádky, 40 vzdělávacích dodatků, 50 němých a 25 zvukových žurnálů. Představeno bylo 226, z toho 10 pro děti a 7 pro školy. Za půjčované filmy bylo zaplaceno téměř 100.000 Kč, na dávece ze zábav odvedeno na Kč 54.000, dobročinným účelům odevdáno Kč 5.000. Biografický odbor vydával měsíčně Zpravodaje, aby šířil zájem o sokolské podniky v městě i okolí. Hudební odbor jednoty účinkoval celkem 28krát při různých příležitostech sokolských, zájezdech, a měl také hudební vlastní školu, kde vyučovalo se zdarma na různé nástroje, aby odbor mohl doplňovat novými členy své řady. Rovněž loutkářský odbor vykázal značnou činnost. Hráno bylo 12 krát, z toho v podzimním období 7krát. Br. J. Heřman, akad. malíř, namaloval překrásné proměny, hlavně lesní. Divadlo jest velmi pěkně vybaveno a každé představení loutkové jest navštíveno dětmi i dospělými až do posledního místa. — Nejlepší výsledky vykazuje zpráva o tělocvičné činnosti. Cvičitel'ský sbor mužů konal 12 řádných schůzí, jednu společně se cvičitelským sborem žen a 2 mimořádné. Zvýšenou péčí věnoval hrám a lyžařské. Letní cvičiště upraveno co nejlhodněji. Cvičitel'ský sbor žen konal 10 řádných schůzí. Návštěva cvičení neuspokojuje, neboť na př. ze 363 mužů v jednotě chodí sotva 10 proc. do cvičení. O návštěvě pravidelného cvičení nejlépe mluví tento přehled:

V cvičném sboru mužů zařazeno	144	v hod.	37	úhrnem	429	prům.	12	v hod.
Mužů	589	"	95	"	2996	"	32	"
Dorostenců	385	"	99	"	2129	"	21	"
Žáků I. odd.	666	"	75	"	3820	"	51	"
Žáků II. odd.	548	"	75	"	3242	"	43	"
V cvičném sboru žen zařazeno	77	v hod.	29	úhrnem	229	prům.	8	v hod.
Žen	526	"	74	"	2547	"	34	"
Dorostenek	399	"	77	"	2192	"	28	"
Žáků I. odd.	879	"	57	"	4023	"	70	"
Žáků II. odd.	712	"	69	"	3528	"	51	"
Žáků III. odd.	167	"	22	"	997	"	45	"
Celkem cvičenců	5092	"	709	"	26132	"	37	"

Účast na tělocvičných podnicích jest vyznačena číslem 37, což jest důkazem všestranné činnosti všech složek tělocvičných u nás. Účetní uzávěrka za rok 1921 vykazuje na účtu ztráty a zisku Kč 181.033 40. Správní výbor konal 11 řádných a 4 mimořádné schůze. Ministerstvo veřejného zdravotnictví a tělovýchovy poukázalo jednotě podporu na Sokolovnu částkou Kč 10.000. Ve prospěch župní menšinové sbírky knih darován vázaný výtisk Beranuc dvora od Jana Vrby a světece v Karvinné 5 krojů pro žáky a 5 krojů pro žákyň. Jednota má dále pobočky v Bílovicích, v Nedakonících, v Polešovicích a na Velehradě. Pobočka v Polešovicích vystavěla si uprostřed obce pěknou Sokolovnu s tělocvičným sálem a jevištěm. Všechny pobočky mají se čile k životu a není daleká chvíle, kdy Nedakonice a Polešovice mohou usilovati o osamostatnění. — Zdar práci ve všech odborech jednotě uherskohradištské v roce IX. letu všesokolského!

Ant. Konečný.

Želetice. Dne 31. ledna konali jsme desátou valnou schůzi. Jednota naše založena byla r. 1921 jako pobočka jednoty žďánické. S počátku cvičilo se po různých místech, bylo to vždy na dvoře nebo na mlátě u některého z členů, jak tomu v začátcích na venkově bývá. Tak protloukali jsme se až do roku 1923, kdy bratr Kropil, místní statkář, nám poskytl zdarma část svých hospodářských budov k úpravě pro naše účely a k používání úplně zdarma po dobu jeho života. Místnosti tyto přestavbou vnitřní upraveny a přizpůsobeny na tělocvičnu a zřízeno jeviště. V roce 1928 pořízeno i kino — Jednota má 39 mužů a 13 žen, celkem 52. Dorostu celkem 12. Žactva celkem 34. — Během minulého roku pořádáno: 5 divadelních představení, z nichž jedno v přírodě, veřejné cvičení (okrskové), 7 tanečních zábav. V kině pak zařadeno mimo jiné 6 představení s programem poučné výchovným, které byly brány i dětmi. V létě zúčastnili jsme se 12 veřejných cvičení po okolí. Rozestaveného

běhu dne 20. září zúčastnilo se celkem 19 běžců. Pomahatelského cvičitelského kursu I. okrsku, pořádaného v Kyjově, zúčastnili se tři bratři a jedna sestra. Župního cvičitelského kursu v Uh. Hradišti zúčastnil se jeden bratr a jedna sestra. — Pro oslavy na 7. března připravuje br. vzdělávatel pěvecké vystoupení (pořad, mimo jiné též Smetanovo „Věno“) a divadelní hru „Černá rokle“. Do výboru jednoty byli nyní zvoleni: starostou opět br. Al. Bohátka, vzdělávatelem br. J. Getz, náčelníkem br. Jakub Planeta, náčelníci sestra M. Bohátková. V ustavující výborové schůzi zvoleni: jednatelem br. J. Planeta, pokladníkem F. Chalabala, hospodářem br. P. Procházka. Chalabala.

Uh. Ostroh. Dramatický odbor „Sokola“ ve Veselí n. Mor. sehrál nám dne 24. ledna 1932 Olgy Scheinpflugové „Okénko“, veselohru o 4 jednáních, která byla velice pešlivě nastudována a také předvedena. Souhra a děj kusu se velice líbily a také doznaly přítomnými plně ocenění. Kus tento lze všem jednotám plně doporučiti. Obsazení všech úloh bylo přiléhavé a dobře volené a také všichni se snažili podati je co nejlépe. Hlavní úlohy byly hrány s pravou chutí. Byl to požitek velice pěkný, takže obecenstvo pochvalou neskrbilo. — Bratřím a sestřím veselským za jejich ochotu co nejvřeleji děkujeme. Získali jste si u nás opravdovou přízeň, kterou Vám chceme příležitostně zase oplatiti.

Z Uh. Hradiště do Uh. Ostrohu a Veselí nad Mor. Dramatický odbor Sokola ve Veselí n. Mor. sehrál pohostinsky v neděli 24. ledna t. roku v Uh. Ostrohu v Sokolovně dobrou hru Olgy Scheinpflugové: „Okénko“. Hra se velmi líbila. Obecenstvo se zájmem sledovalo výkony hostů. Hrlo se dobře. Hlavní úlohu zahrál velmi dobře docenta Johánka br. Janoušek, Dynybyku sestra Valiková. Oba projevili velmi jasně pochopení myšlenek spisovatelčiných a správně členěným přednesem dali hře účinný, náležitý spád. Výbornou postavou byla Růžena s. Přihonské. Nenucené pohyby, postřehy pro každé postavení a klid — umožňovaly jí nejen úlohu dobře sehráti, ale několikrát zachrániti poklesky druhých. Prostě a s pochopením podán byl Dr. Plevka br. Vodicou. I u něho oceňuji klidnou rozvahu, umírněné posuňky. Humoristicky podané postavy Tondy a Lojzy (bratři Fiala a Zimko) měly úspěch. Jediný Tonda měl správně pražské nářečí, živost a pohotovost — nebyl však ústroj trochu přehnaný? Policejnímu komisaři (br. Koryčanský) bych vytkl trochu dřevěnosti. Policejní komisař jest obvykle společensky bezvadný a bývá vkusně oděn. Pěkná úloha studenta Divíška (br. Nováček) rovněž nebyla dobře pochopena a sehrána, zvláště, když i mluva byla nezřetelná. Úlohy obou nosičů měla režie vyškrtnouti. Neříkají nic nového tyto vedlejší postavy, jichž obvykle nelze obsaditi tak, aby výkony byly prvotřídní. Jevištné hra byla vyřešena šťastně. Jsem přesvědčen, že zájezd bratří a sester z Veselí do Uh. Ostrohu vykonal svůj úkol a měly by se takové výměnné zájezdy dít pravidelně v celé župě. Jedno vytknu: režisér má pracovati s hodinkami v ruce. Hra příliš dlouho trvala — zvláště konec třetího jednání a čtvrté jednání potřebovalo rychlejšího spádu a rozumných škrtů. Zajel jsem se podívat do Uh. Ostrohu na bratry ochotníky z Veselí — a byl jsem spokojen. Měl jsem radost, že je nás „komediantů“ všude dost, že je všude hodně nadšení a hodně lásky k divadelní práci — že tato láska a nadšení má krásné výsledky. Divadelní práci sokolské zdar! — ský.

Napajedla. V ustavující schůzi správního výboru rozdělena byla práce na tyto činníky: jednatelem br. Přidal, pokladníkem br. Zavadil, zapisovatelem br. Ježíšek, účetním br. Rára, hospodářem br. Urban, správce domu br. Kašpárek, archivářem a kronikářem br. Vlášil, novinářem sestra Bártková, matrikářem sestra Běláková ml., knihovníkem br. Komárek, menšinářem br. Sotorník, zdravotníkem br. Dr. Záhořák, zástupcové v odborech zábavním br. Solecký, pěveckém br. Sotorník, hudebním br. Vávra, dramatickém br. Böhm, loutkovém br. Tasovský, kinovém br. Kolářský, sociálním br. Sotorník. Zástupcem v okr. osvětovém sboru br. Pecha, voliteli do župy bratři Böhm — Pecha — Urban. Tiskovým zpravodajem br. Přidal.

Z Milotie. Naše jednota pořádala v sobotu 16. ledna t. r. sokolský ples. Podnik, který jednota každoročně pořádá a který už má svůj dobý zvuk, záležející ve veselé a slušné zábavě, letos se dokonale zdařil. Přes příznivé poměry, přes různé překážky úspěch byl dokonalý. Zvláště bratr pokladník jistě měl radost.

Velká nad Veličkou. Výroční valná schůze konala se dne 25. ledna 1932. Bratři činovníci podali zprávy za celý rok. Činnost jednoty velické vykazuje 11 schůzí výborových, 1 valnou schůzi, 4 divadelní představení, 1 akademii, 1 veřejné cvičení; kromě toho jednota se zúčastnila všech podniků v okolí blízkém i vzdálenějším. 29. června 1931 pořádaný zájezd do Kyjova na Slovácký rok a 16. srpna 1931 zájezd do Vlašimi u Prahy na Slovácký den. Cvičilo průměrně 13 mužů, 10 žen, 4 dorostenci, 8 dorostenek, 23 záků, 37 zákyň. Jeden bratr (R. Skoumal) vychodil 3 týdenní školu ČOS. Proslavů před šikem a jiných bylo 16, sokolská knihovna obsahuje 257 poučných a zábavných knih. Podána obšírná zpráva o kině a jeho hospodářství. Cvičiště bylo v r. 1931 obeháno plotem a úprava jeho bude dokončena letos na jaře. — Pro nové období zvoleni zase osvědčení pracovníci: starostou br. Karel Klusák, mistostarostou br. Josef Šuránek, náčelníkem br. Pavel Rumišek, náčelníci s. Anna Klusáková, vzdělavatelem br. Josef Tresner, jednatelem br. Jan Bureš, pokladníkem br. Jiří Šacha. Zřejmě lze pozorovati čilý ruch, související s radostnou přípravou na slet, na nějž se přihlásilo 52 bratří a sester. Doufám, že jednota velická plně chápe veliké dílo a poslání sokolské, jež nás sdružuje pod jeden veliký prapor. V památném roce Tyršově chutě každý přispěje svou hřívnou k dílu, aby letošní slet vyzněl radostně a byl korunován plným úspěchem! Nazdar!

Ze Žlutavé. V měsíci prosinci m. r. sehráli jsme divadelní hry „Srdce a peníze“ a „Palackého třída čís. 27“. Obě hry nemají valné hodnoty vzdělávací, ale přesto plně uspokojily a pobavily obecenstvo. Dne 9. ledna 1932 konali jsme valnou schůzi, na které na nové období zvoleni činovníci tyto bratři: starostou Leopold Mišurec, mistostarostou Lad. Mišurec, vzdělavatelem Bed. Knesl, jednatelem Cyril Gojša, pokladníkem Josef Štěbra, náčelníkem Frant. Fajtl; členy výboru Karel Kalčík, Josef Kalčík, Frant. Bureš, Ant. Kalčík a Tomáš Šrámek. Úmrtí starosty ČOS. br. dra Jos. Scheinera vzpomenu přednáškou br. vzdělavatele při členské schůzi 18. ledna 1932. Dne 16. ledna pořádalí jsme maskarní ples. Úroveň plesu byla velmi slušná a také výsledek peněžní byl značný. Na měsíc únor připravujeme operetu „Z českých mlynů“.

Uh. Hradiště. Tělocvičná jednota Sokol v Uh. Hradišti konala 2. února o 8. hod. večer svou výroční valnou schůzi za přítomnosti 150 členů, zástupců poboček z Polešovic a Velehradu. Jako host byl přítomen bratr Sevčík ze St. Města. Bratr starosta Horák, zahájiv schůzi, vzpomenu 100. výročí narození Tyršových, 60. výročí založení naší jednoty, 40. výročí trvání sokolské župy Komenského, 30 leti ženského tělocviku u nás a 70 leti vzniku Sokola vůbec. Památka zemřelých činovníků sokolských v minulém roce uctěna povstáním. Přečteno poslání ČOS. k valným schůzím jednot i zápis o minulé valné schůzi schválen beze změny. Ježto zprávy činovníků jednoty vyšly tiskem, průběh jednání byl značně ulehčen. Jest to vždy výhodou, neboť členové Sokola mohou z tištěné zprávy vždy lépe poznati činnost jednoty v uplynulém roce, než zapamatovati si její podrobnosti ze zprávy vyslechnuté. Některé zprávy byly přijaty bez rozpravy, jiné pak schváleny teprve po dodatečném objasnění, na př. zpráva pokladní, zpráva kinoedboru, zpráva hospodářského odboru o sazbách za propůjčení sálu a příslušných místnosti, zpráva dramatického odboru, k níž br. Konečný ohrazuje se proti neoprávněné výtce redakčnímu kroužku, a pak dosti tuhý, misty přímo osobní boj rozproudil se o nepodařenou silvestrovskou zábavu. Br. Cablík zdůrazňuje, že dosud trvá pracovní povinnost v souvislosti s novostavbou Sokolovny. Br. Hartl z Velehradu poděkoval dramatickému odboru za souhru tří her, které dramatický odbor mateřské jednoty zahrál na Velehradě a tím podpořil pobočku mravně i peněžně. Rozpočet na rok 1932 schválen po krátkém výkladu br. pokladníka, že položky potřeby i úhrady stanoveny co nejnižší. Pro volby připraven byl tiskem návrh, v němž po delším rozhovoru o místo starosty jednoty byla provedena náležitá změna. Starostou zvolen br. Alois Cablík, 1. mistostarostou br. Jos. Horák, II. mistostarostou br. Eugen Skula, náčelníkem br. Dr. Martin Janík, náčelníci s. Anica Kostlánová, vzdělavatelem br. Frant. Cejnar. O zástupce dramatického

odboru ve výboru jednoty sveden boj jenž volbou listky rozhodnut ve prospěch navrženého člena odboru. Po volbě br. Konečný vzdal se činnosti menšiny, aby mohl se věnovati jiné práci sokolské. Br. Vlasák v písemném návrhu žádá, aby bylo zřízeno sokolské museum na paměť 60 leti jednoty. Návrh přijat a odkázán novému výboru k projednání. Br. výboru jednoty nejlepší zdar v další práci!

Ant. Konečný.

Milotice. Těl. jednota Sokol v Miloticích konala v neděli 24. ledna t. r. o 3. hodině odpoledně svou třináctou valnou schůzi. Zprávy činovníků byly v župním věstníku otištěny, dnes jen o průběhu valné schůze a některé dodatky. Br. místostarosta přivítal všechny přítomné a připomněl významnost dnešní valné schůze. Je to první schůze naše jako jednoty v době horečných příprav na oslavu 100. výročí narození Dra M. Tyrše, v době tak slavné a radostné a i v době smutné, poněvadž před několika dny odešel ze sokolského středu náš největší bratr, Dr. Jos. Scheiner. Památka jeho uctěna povstáním. Potom přivítal všechny přítomné, zvláště sestru Zahradníkovou a br. Stránského z Kyjova, a uložil br. vzdělavatel, aby přečetl poselství ČOS. k valným schůzím jednot. Průběh dalšího jednání byl rychlý a důstojný. Volby provedeny ústním souhlasem. Br. V. Krist zvolen doživotně čestným starostou naší jednoty. Jinak ve výboru podstatných změn není. Ze zpráv činovníků, jež nebyly uveřejněny v žup. věstníku. Zdravotní zpravodaj br. Dr. V. Kurz oznamuje, že vloni byly u nás provedeny dvě zdravotní prohlídky žactva, spojené s měřením a vážením. O všem se vedou řádné záznamy, budoucnost ukáže výsledky. Bratr sociální důvěrník V. Páček oznamuje: Jednota zřídila sletový fond, vlastní, náležející jednotě, a jednotlivců. Jednota hradila cvičicím cestovně na povinné zájezdy. Ve svátcích vánočních byla uspořádána nádička žactva. Bylo poděleno celkem 60 dětí věcmi účelnými a sladkostmi. Ve volných návrzích odhlasováno, aby v naší jednotě byl zřízen zábavně vzdělávací odbor, a ihned také do něho byli zvoleni činovníci. Z valné schůze poslán pozdrav bratřim, vykonávajícím činnou službu vojenskou. Této zdařilé schůzi bylo přítomno 49 osob z řad členstva a dorostu.

Obsah řídí redakční kruh. — Redakční závěrka 10. každého měsíce. — Vychází měsíčně. — Vydává Sokolská župa Komenského v Kyjově. — Roční předplatné Kč 8.—. — Číslo jednotlivé Kč 1.—. — Za redakci odpovídá a příspěvky přijímá br. Ant. Konečný, prof. obch. akademie v Uh. Hradišti. — Tiskem K. Hylského v Uh. Hradišti. — Administrační a insertní dotazy vyřizuje knihtiskárna Karla Hylského v Uh. Hradišti. — Povolení používání novinových známek uděleno výnosem ředitelství pošt. a telegr. v Brně č. 44.820/Vl. 13. V. 1920.

**Tělocvičny a hřiště zařizuje,
vešk. tělocvič. nářadí dodává**

J. HUIŇÁK A SYNOVÉ.
BRNO, KRÁLOVO POLE, ČECHOVA UL. 58.

**Ceniky, návrhy a rozpočty
zdarma. — Za vše záruka!**

Dostaveníčkem sokolské společnosti jest

restaurace v Sokolovně

(hotel „KORUNA“ v Uherském Hradišti).

Výborná domácí kuchyně. — Přírodní vína.

O návštěvu prosí

JAN HOLUB, restaurátor.

Pamatujte na úsporami na dárkové a
sebe a své milé vkladní knížky

OKRESNÍ ZÁLOŽNY V UHER. BRODĚ!

Šetrnost je matkou svobody! Šetrnosti k blahobytu! Šetření - bohaté koření!

PLESOVÉ **POZVÁNKY**

objednejte jen v knihtiskárně

Karla Hylského v Uh. Hradišti

Mariánské náměstí. • Telefon 142.

K maškarním plesům papírové čepice a předměty k ozdobě sálu.

Zařizování jevišť

malbu dekorací

v prvotřídním moderním provedení.

Akad. malíř L. MOUCHA

ČAKOVICE U PRAHY.

Filiální závod v Uh. Brodč č. 156.

• opravy jeviště. Nabídky a porady na požádání.

SOKOL BEZ KROJE JAKO PTÁK BEZ PEŘÍ.

Vzorné slavnostní kroje - cvičební úbory
pro členstvo - dorost - žactvo přesně
dle předpisu Č. O. S. dodává odborný
závod sokolský

Fach-Front-Praha

II. ŽITNÁ 40. TELEFON 338-73

Vyžádejte si zdarma ilustrovaný ceník!

ADAM PRAHA
KUNRÁTOVCE.

Výhodné placení.

Bezpečné
elegantní
tělocvičné
nářadí

s 5iletou zárukou.

Vedoucí cenou a jakostí.

ZUBY spravuje, nové zhotoví zlaté chrupy i plomby. **ZUBNÍ TECHNIK**

BR. STÁŇA INDRÁK,
UH. HRADIŠTĚ

ve vlastním domě proti školám, vedle fotografa Bartoně.